

Under en särskild slags tystnad

O

säger o jag säger o
om att stöta mot dig, du
tidigt urplockade

om att du jag vi blåste upp
mig så jag inte kunde, ville se
frånfället - det uppspikade skinnet
av tusentals ansikten över en upplyst
göl i svarta natten. Ekot från ett
sedan länge tystnat NEJ

jag ville inte se
o säger o jag säger o så jag ville, ja
och ja, o säger o - jag hade klarat
döden

*

men det som ändå till sist
skrämdde mig till kallnad var min
dröm om hur du först med din
cigarettändare brände upp mina
vita heltäckande gardiner, sedan
stack hål på min bultande halsartär
med en filékniv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten